

Vloga in pomen zborov delavcev

Ena od pomembnih novosti, ki jih prinaša nova ustavna ureditev SFRJ, je zakon o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu, ki je opustil izraz »delovno razmerje« in dosledno uporablja izraz »medsebojna razmerja delavcev v združenem delu«. Bistveni elementi medsebojnega razmerja delavcev v združenem delu pa so pravice in dolžnosti delavca v združenem delu, katere delavci urejajo in uresničujejo s samoupravnimi sporazumi ter drugimi splošnimi akti, ki pa morajo biti v skladu z zakoni in družbenimi dogovori.

Tudi v naši delovni organizaciji se pravkar srečujemo s tem problemom. Smo tik pred sprejetjem samoupravnega sporazuma o delitvi sredstev za osebne dohodke, sporazuma o normah in posebnega skupnega samoupravnega sporazuma o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu.

Značilnost samoupravnih sporazumov in drugih splošnih aktov, ki urejajo pravice in dolžnosti delavca v TOZD je, da pri oblikovanju in sprejemanju sodelujejo vsi delavci TOZD, enakopravno in v vzajemni odgovornosti, neposredno na razpravah v delovnih skupinah in odločanju na zborih delavcev.

Menim, da ni potrebno poudarjati, da so navedeni splošni akti zelo pomembni za slehernega delavca v TOZD, saj z njimi določamo osnove in merila, ki zadevajo interese zaposlenih v TOZD.

Ustava SFRJ pravi:

»Z delom ustvarjeni dohodek v TOZD je materialna osnova za pravico delavcev, da odločajo o pogojih svojega dela in o delitvi dohodka ter da pridobivajo osebni dohodek, ki je v skladu z načelom delitve po delu in je sorazmeren uspehom njihovega dela in prispevku k uspehu ter razvoju TOZD. Delavci TOZD določajo osnove in merila za delitev sredstev, namenjenih za njihove osebne dohodke.

Za upravljanje dela in poslovanje podjetja delavci TOZD volijo delavski svet TOZD in OZD ter druge samoupravne organe, ki izvršujejo določene funkcije v skladu z zakoni in merili določenimi s samoupravnimi

sporazumi in drugimi splošnimi akti, sprejetimi na zborih delavcev TOZD.

Iz tega je razvidno, da so razprave v delovnih skupinah in zbori delavcev zelo pomembna zadeva oziroma da so zbori delavcev resnično najvišja oblika neposrednega samoupravljanja in da imajo pri določanju osnov in meril vodilno vlogo.

Zal pa moram ugotoviti, da se tega vsi premalo zavedamo in da še zdaleč ne dajemo zborom delavcev in razpravam v delovnih skupinah tiste pomembnosti in pozornosti, ki jo v resnici imajo in zaslužijo. Sleherni delavec bi se moral zavedati, da se v delovnih skupinah obravnavajo in na zborih delavcev sprejemajo samoupravni akti, s katerimi se urejajo njegovi neposredni interesi. Zato je nesporno, da je od sodelovanja vsakega delavca v veliki meri odvisno, kako bodo urejeni in usklajeni skupni interesi vseh zaposlenih v TOZD. Obenem pa je sodelovanje pri razpravah in odločanju tudi dolžnost vseh delavcev TOZD.

Vendar se v praksi običajno dogaja, da delavci jemljejo svoje zbor in razprave v delovnih skupinah le kot formalnost oziroma kot nujno zlo. Ne zavedajo pa se, da so razprave v delovnih skupinah in zbori delavcev tisto mesto, kjer lahko s svojim sodelovanjem prispevajo, da bodo pravice in dolžnosti delavcev v TOZD urejene tako, da bomo vsi zadovoljni.

Prepričan sem, da se bomo morali vsi slej ko prej zavedati, da je naša notranja, dobra ali slaba, samoupravna ureditev in odnosi ter poslovni uspehi, odvisna predvsem od nas samih, potem šele od samoupravnih organov, sindikata itd.

Obenem naj opozorim še na dejstvo, da so zbori delavcev dokaj draga zadeva. Če pri tem upoštevamo izgubljene ure zaposlenih in izpad proizvodnje, lahko ugotovimo, da nas vsak zbor delavcev stane približno toliko kot znaša enoletna proizvodnja zaposlenega. Če to povem z drugimi besedami, to pomeni, da s tem enostavno enega

delavca odpišemo. Vemo pa, da imamo letno vsaj trikrat do petkrat zbor delavcev, zato ni težko ugotoviti, da nas to veliko stane. Toda za zbor delavcev ni škoda ne časa in ne denarja, če so zbori uspešni in dosežejo svoj namen. Uspešni pa bodo takrat, če bomo že v samih razpravah v delovnih skupinah in pozneje tudi na zborih, vsi sodelovali in s predlogi prispevali k boljšemu osnutku samoupravnega sporazuma, letnega načrta ali drugega splošnega akta.

Verjetno bo marsikdo rekel, da zbora sploh niso potrebni, češ, saj je vedno le tako kot to posamezni samoupravni organ ali strokovna služba pripravi, pa naj je stvar dobra ali slaba. Upam si trditi, da to ni tako, ker pri sestavi osnutka samoupravnih aktov vedno sodelujejo voljeni delegati delavcev, sindikalna organizacija in kočno imajo to možnost tudi vsi zaposleni v razpravi na delovnih skupinah. Če pa se slučajno zgodi, da je na zborih delavcev bil sprejet splošni akt ali načrt, ki ni v interesu večine delavcev v TOZD, je to dokaz, da smo

pri sestavi oziroma razpravi tega akta vsi premalo sodelovali in ga tudi sprejeli, ne da bi vedeli, za kaj pravzaprav gre. V takih primerih pa je res tisto, da je za zbor škoda časa in denarja.

Vlado Matjašič

Dopust je za nami

Delo samoupravljalcev

Izveščki iz skupne seje DS Sportni rekviziti, sveta TOZD Inštitut in sveta Delovne skupnosti skupnih služb

— DS in oba sveta so ugotovili, da je bil postopek obravnavanja in sprejemanja GN za leto 1974 v delovni skupnosti TOZD Sportni rekviziti, TOZD Inštitut in DS skupnih služb, pravilno in zakonito izveden ter zato soglaša, da je treba ta samoupravni akt razglasiti in objaviti.

— Postopek sprejemanja sprememb Samoupravnega sporazuma o združevanju TOZD v podjetje, Statutov podjetja in temeljnih organizacij in Samoupravnega sporazuma o združenem delu je bil pravilen. Zato so člani DS TOZD Sportni rekviziti, sveta TOZD Inštitut in sveta DS Skupnih služb soglasno sprejeli spremembe teh samoupravnih splošnih aktov.

— Podjetje Elan je v prvi polovici preteklega meseca prejelo predlog Gospodarske zbornice Slovenije, da pristojni organi podjetja, TOZD in delovnih organizacij odločajo o stvareh, o katerih so pred tem odločali državni organi. Tak način odločanja pomeni z drugimi besedami zmanjševanje moči države oz. večjo vlogo samoupravljanja na splošno. Sprejeli smo naslednje sklepe: DS Inštitut pristopi k SIS za železniški in luški promet in k SIS za elektrogospodarstvo.

2. Delovna skupnost skupnih služb pristopi k SIS za železniški in luški promet in k SIS za elektro. gospodarstvo.

3. TOZD Inštitut pristopi k SIS za železniški in luški promet in k SIS za elektrogospodarstvo.

— Člani DS in obeh svetov so se strinjali, da Elan pristopi k smučarskemu POOL-u. Vsi so se strinjali z naslednjimi predlaganimi delegati:

- Dolfe Vojsk, dipl. oec.
- Janez Smitek, prof.
- Peter Petriček, dipl. ing.
- Vinko Bogataj, dipl. oec.
- Alojz Gorjanc, prof.

Za podpisnika so člani DS in obeh svetov soglasno izvolili tov. Petra Petrička, dipl. ing.

Pod razno pa so obravnavali:

TOZD Sportni rekviziti:

a) Odpis kalupov

Običajno uporabljamo kalupe za izdelavo cca 200 odlitkov. Kalupe pa, ki jih je navedla komisija v pismenem predlogu, smo uporabili že cca 400-krat. Zato naj bi jih po njenem odpisali in odprodali našim (Nadaljevanje na 2. strani)

UREDNIŠKO-REDAKCIJSKI

ODBOR: dipl. ing. Marinšek Bojan, Ivan Brajnik, prof. Kapus Milica, Kolman Franci — UREDNIK: Knafelj Slavko — TISK: Gorenjski tisk, Kranj

yugoslav expedition

leader: janez aljančič
members: peter soklič
joco balant, janez pretnar
yugoslavia
61000-ljubljana celovška 25

alaska "74 - mc kinley

Delo samupravljalcev

Nadaljevanje s 1. strani

delavcem. Člani DS TOZD Sportni rekviziti so se strinjali z mnenjem komisije.

b) Tov. Kokalj, dipl. iur., in tov. Weithauser sta obrazložila, da se amortizacijske stopnje zvišajo za 50 %. Amortizacijske stopnje izražajo lastnost dobrega ali slabega gospodarja, zato je tako povišanje teh stopenj z ozirom na pogoje gospodarjenja ter gibanja, predvidena z gospodarskim načrtom, v celoti upravičeno in utemeljeno. Tov. Kokalj je DS informiral, da so sorodna podjetja amortizacijske stopnje povišala že lani. DS TOZD Sportni rekviziti je soglasno sprejel povišanje amortizacijskih stopenj za 50 %.

c) Finančna služba je predlagala, naj bi sredstva podjetja, ki so nastala s 55 % zmanjšanjem davka na dohodek podjetja v preteklem letu, vložili v poslovni sklad za obratna sredstva. Po republiškem predpisu, objavljenem v Ur. l. SRS 24/74, je namreč 55 % davka na dohodek, kar v našem primeru znaša 4.985,60 din za TOZD Sportni rekviziti in 3.601,65 din za TOZD Inštitut. Ta sredstva lahko vložimo v poslovni sklad za obratna sredstva le pod pogojem, da DS tako sklene. V nasprotnem primeru pa vrnjeni znesek SDK prenese na rezervni sklad. DS TOZD Sportni rekviziti se je v celoti strinjal, da omenjena sredstva prenesemo na poslovni sklad za obratna sredstva.

TOZD Inštitut:

a) Dipl. ing. Petriček je prebral pismo poročilo o nujni nabavi dvoetažne stiskalnice.

Oprema v Inštitutu je izredno slaba, naloge prototipne delavnice pa zelo zahtevne (maloserijski način izdelave smučí za potrebe tekmovalcev). Zato je nujno treba nabaviti stiskalnico za lepljenje smučí, za katero ima Elan pri firmi Mähler realne možnosti. Omenjena firma bi nam stiskalnico posodila za leto dni, s tem da bi jo plačali šele

v enem letu. Inštitut predlaga, naj stiskalnico vključimo v investicijski program za leto 1975.

Svet TOZD Inštitut se je s predlogom Inštituta v celoti strinjal.

b) O ureditvi otroškega igrišča v Krpinju je podal pojasnilo dipl. ing. Petriček.

Zaradi potrebe Inštituta po praktičnem testiranju naših izdelkov za otroška igrišča smo prepričani, da moramo Krpinj aktivirati kot letni rekreacijski center, ki bi bil sestavljen iz trim steze in otroškega igrišča. Temeljna telesna kulturna skupnost je pripravljena sodelovati z nami in financirati izgradnjo trim steze. Na kolegiju smo sklenili, da bomo uredili otroško igrišče s čim manjšimi stroški, elaborat v višini 79.131 din pa naj realiziramo v dveh etapah. V prvi etapi bodo opravljena zemeljska in montažna dela (Oprema je trenutno v skladišču Elan.).

Člani sveta TOZD Inštitut so se v celoti strinjali z ureditvijo otroškega igrišča — I. faza — kot del letno rekreativnega centra Krpinj.

c) Za vodjo tekmovalne službe tov. Smitka je nujno delovni čas prerazporediti zaradi posebne narave njegovega dela. Aktivnost tov. Smitka je namreč koncentrirana predvsem v prostih dneh, s čimer pa ustvarja velik fond dela prostih dni. Koriščenje tega fonda prostih dni pa bi nedvomno v času mrtev sezone škodljivo vplivala na delo same tekmovalne službe. Zato predlagamo, da se za vodjo tekmovalne službe fond dni pretvorijo v fond ur, katere bo potem koristil in dnevno prihajal v podjetje, vendar za ves delavnik.

Člani sveta TOZD Inštitut so se strinjali z »drsnim« delovnim časom tov. Smitka.

d) Predstavniki Nemške smučarske zveze so nam posredovali ugodno ponudbo za pristop v nordijski smučarski sklad — pristopnina 1250 mark, delež v materialu 15 parov skakalnih smučí za opremo tekmo-

valcev in 30 parov tekaških smučí za naraščajnike.

Vkolikor kombinatorci v obeh disciplinah nastopajo z Elanovimi smučmi, jih mora Elan opremiti s smučmi. DSV se je obvezal, da bodo vsi skakalci, ki nastopajo na kateremkoli tekmovanju, uporabljali izključno Elanove smučí in da bo nemška smučarska zveza seznanila javnost preko internega časopisa — cca 200.000 izvodov (za vse zavarovane pred poškodbami) o članih nemškega poola.

Da bo na kombi, katerega imajo tekači, prišel še napis ELAN, ne da bi morali letos mi sodelovati pri nabavi kombija.

V kolikor bi se kateri od kombinatorcev odločili za kompletno uporabo naših smučí in na njih dosegli uspehe, bi Elan moral izplačati premije za uspeh.

Svet TOZD Inštitut se je strinjal, da postanemo člani nemškega smučarskega sklada ter da sprejmemo premijski sistem za kombinacijo.

Član kolektiva. Kdo ga pozna?

Novice iz revij

Landsem, tovarna lesenih tekaških smučí, in Blizzard bosta skupaj razvila nove modele plastičnih tekaških smučí. Dva bosta s sredico iz balze oz. breze, ojačano z laminati, s P-tex oblogo (cena 125 \$), tretji model pa bo imel sredico iz akrilne pene (kot Kneissl) — cena 165 \$.

Ski Magazine je z anketo določil tipičnega ameriškega smučarja. Ta naj bi bil: fant, 25 let star, neporočen, fakultetno izobražen, 183 cm visok, 75 kg težak, družinski dohodek ki 15–25.000 \$. Smuča že 3–5 let, in to 9–12 dni v sezoni.

EUROPORT, 74/4:

Kästle je januarja 1974 osnoval svojo podružnico v Malungu na Švedskem. Firma Kästle Sverige bo posredovala kompleten program Kästla in tovarne vezi Geze.

Zanimanje za alpsko smuko na Švedskem narašča in kljub trem milim zimam je tržišče dovolj sprejemljivo.

Uvoz smučí v ZDA v petih letih:

Država	1973	%	
Alpske:			
Avstrija	297.982	49,5	
Francija	144.386	24,0	
Italija	36.699	6,0	
Švica	15.602	2,5	
Zah. Nemčija	85.613	14,0	
Jugoslavija	23.609	4,0	
Alpske skupaj	603.891	100,0	
St. parov			
1972	1971	1970	1969
321.873	358.493	278.211	178.090
108.201	64.031	57.760	40.261
44.992	38.455	31.698	22.185
11.833	13.701	30.538	15.498
118.393	66.757	70.100	72.864
14.269	35.706	6.132	4.956
619.561	577.143	474.439	333.854

Stenmark na dražbi

Pod naslovom »Stenmark na dražbi« kroži reportaža o Stenmarku. Na vprašanje, ali bo ostal na naših smučeh, Stenmark odgovarja, da je zelo navezan na Elan in če bi bilo odvisno samo od njega, bi takoj rekel, da ostane. Odločitev pa je v rokah Švedske smučarske zveze, na katero prihajajo zelo laskave ponudbe zanj, hočejo ga imeti praktično vse firme.

Navedena je trditev »predstavnika Elana«, da lahko mirno zapišejo, da bo Stenmark še naprej vozil elanovke. To pa so odgovorne osebe pri švedski zvezi zanikale, kajti za Stenmarka poteka med proizvajalci smučí visoka dražba. Vendar pa Stenmark ni edini adut v rokah trenerja Švedov Noglerja (ki je bil v časih Senonerja italijanski trener). Tu so še Strand, Johanson, Jakobson, Hinders in drugi.

V članku so nato naštet Stenmarkovi uspehi, na koncu pa še izjava Colomba, ki ima za neutemeljene trditve, da Stenmark ne more več voziti elanovk, saj prav njegovi uspehi čudovito pobujajo dvome v Elan, ki je druga največja firma smučí v Evropi in nima več ne tehničnih ne organizacijskih problemov, da ne bi mogel takemu šampionu nuditi najboljših sredstev.

Solidarnost s Kozjanci

Notranjost kozjanske zemlje se je po potresnih sunkih že umirila. Za seboj pa je pustila žalostne in neme priče, ki spominjajo na težke trenutke teh krajev.

Ostali so v nebo štrleči goli zidovi, ranjeni domovi brez streh in prestrašeni nesrečni ljudje, ki so čez noč postali brezdomci. In ravno ta njihova nesreča in nemoč pred neusmiljeno naravno silo nas mora s Kozjanci še tesneje in topleje povezati.

Moramo jim pomagati, da začutijo, da niso nemočno prepuščeni sami sebi, kakor so bili v tisti težki noči ob potresu.

Na pobudo družbenopolitičnih organizacij Slovenije teče za zbiranje pomoči Kozjancem organizirana akcija v celi republiki in tudi izven nje.

Družbenopolitične organizacije naše delovne skupnosti so smatrale, da je tudi naša dolžnost in naloga, da se priključimo tej humani akciji. Zato so družbenopolitične organizacije ELAN-a na svoji seji dne 8. 7. 1974 sprejele sklep:

Kot pomoč prebivalcem Kozjanskega bodo vsi zaposleni delavci ELAN-a prispevali svoj enodnevni zaslužek tako, da bomo vsi v ta namen delali na prosto soboto dne 17. 8. 1974. Da pa bi akcija resnično zajela prav vse delavce, tudi tiste, ki bodo v tem času na dopustu, smo mnenja, da le ti lahko v ta namen prispevajo en dan svojega dopusta.

Delavski svet podjetja je omejeni sklep že obravnaval ter pozdravljal in podpira akcijo družbenopolitičnih organizacij podjetja.

Področje Kozjanskega spada med najbolj nerazvito v Sloveniji, zato je razumljivo, da je prebivalstvo tega področja sedaj po potresu še v toliko težjem položaju in da jim je pomoč tem bolj potrebna. Zato je naša naloga in dolžnost še večja, da jim pomagamo. Obenem pa naj opozorim še na to, da v teh toplih poletnih dneh ne smemo pozabiti, da prihaja zima, ko morajo vsi Kozjanci spet imeti tople domove, kakor jih imajo naši otroci in mi, ki nam je naravna katastrofa prizanesla.

Prepričan sem, da bomo vzi zaproseni solidarno podprli to humano akcijo.

Predsednik KOOS
Vlado MATJASIC

Še en detalj iz uspele alpinistične odprave

Elan med svetovno elito

SCIARE — št. 97

Revija Sciare vodi »Svetovni šampionat smučarske opreme«, v katerem se firme uvrščajo glede na uspehe »svojih« tekmovalcev. Velja 38 tekem svetovnega pokala in 6 tekem svetovnega prvenstva v Sant Moritzu. Upoštevanih je 30 najboljših uvrstitev za vsako firmo.

Vrstni red smuči za sezono 73/74 je bil sledeč:

skupno (44 tekem, od teh 30 upoštevanih):

1. Rossignol 525 točk (681 doseženi, 156 neupoštevanih)
2. Spalding Pers. 398 (453 — 55)
3. Atomic 358 (368 — 10)
4. Blizzard 338 (374 — 36)
5. Vökl 247 (253 — 6)
6. Dynamic 246 (277 — 31)
7. Fischer 223 (259 — 36)
8. Kneissl 127 (128 — 1)
9. Head 95 (95 — 0)
10. Kästle 88 (88 — 0)
- 11. Elan 64 (90 — 26)**
12. K-2 49 (49 — 0)
13. Dynastar 46 (46 — 0)

skupno moški:

1. Rossignol 319 (461 — 142)
2. Spalding Pers. 275 (33 — 55)
3. Fischer 221 (257 — 36)
4. Blizzard 214 (245 — 31)
5. Atomic 130 (136 — 6)
6. Kneissl 72 (73 — 1)

7. Elan 64 (90 — 26)

8. Kästle 44 (44 — 0)
9. Dynastar 28 (28 — 0)
10. Vökl 20 (20 — 0)
11. K-2 6 (6 — 0)
12. Dynamic 4 (4 — 0)
13. Head 3 (3 — 0)

veleslalom moški:

1. Rossignol 130 (149 — 19)
2. Spalding Persenico 121 (123 — 2)
3. Blizzard 115 (130 — 15)
4. Fischer 39 (45 — 6)
- 5. Elan 39 (39 — 0)**
6. Kästle 25 (25 — 0)
7. Kneissl 20 (20 — 0)
8. Atomic 14 (14 — 0)
9. Dynastar 11 (11 — 0)
10. Dynamic 2 (2 — 0)

slalom moški:

1. Rossignol 140 (166 — 26)
2. Spalding Persenico 113 (113 — 0)
3. Fischer 70 (70 — 0)
4. Atomic 55 (55 — 0)
5. Blizzard 52 (52 — 0)
- 6. Elan 51 (51 — 0)**
7. Vökl 20 (20 — 0)
8. Dynastar 17 (17 — 0)
9. Kneissl 4 (4 — 0)
10. K-2 (3 — 0)
11. Dynamic 2 (2 — 0)

VSK - Elan na atletski stezi

Prvo soboto v juliju je bilo občinsko prvenstvo v atletiki. Na blejskem stadionu se je zbralo presenetljivo veliko število ljubiteljev tega športa. VSK Elan so zastopali štirje člani in so dosegli naslednje rezultate:

tek na 100 m Peter ZUPAN 1. mesto

tek na 1500 m Boris KOZINC 1. mesto

tek na 1000 m Slavko SMID 2. mesto — Peter ZUPAN 3. mesto

skok v višino Brane KOZINC 2. mesto

Fantje so tekli tudi štafeto 4x100 m, vendar bolj v smislu reka: »Važno je sodelovati, ne zmagati!«.

K. B.

Elanove GLM smuči na Aljaski — glej članek na 4. strani

Juniorski prvak Kanade z našimi smučmi

1. 7. nas je obiskal direktor oddelka za prodajo Elanovih smuči pri firmi Shakespeare za Kanado in Ameriko g. Fred Langendorf, da smo obravnavali tekočo problematiko. S seboj je pripeljal tudi sina Andyja, ki tekmuje z našimi smučmi. Stirinajstletni Andy Langendorf dosega lepe rezultate na pionirskih tekmovanjih v Kanadi.

Dal nam je fotografijo, na kateri ga lahko vidite z medaljo za prvaka na juniorski kanadski olimpiadi, za prvaka na Juniorskem prvenstvu Vzhodne Kanade in medaljo, ki jo je dobil na lokalnem tekmovanju, seveda z našimi Impuls smučmi.

Cestitamo mu in mu želimo še mnogo uspehov.

Uredniki v Piranu

Delavska univerza »Tomo Brejc« v Kranju je pripravila enotedenski funkcionalni seminar za urednike glasil delovnih skupnosti od 1. do 5. julija v hotelu »Punta« v Piranu. Predavatelji so obravnavali vsa vprašanja v zvezi z nalogami izdajateljev glasil delovnih skupnosti po novem zakonu o javnem obveščanju.

Seminarski program je obsegal tele okvirne teme:

1. Vloga in mesto glasila delovne skupnosti v procesih samoupravnega odločanja v združenem delu in v delegatskih razmerjih.

2. Cilji glasila delovne skupnosti in njegove komunikacijske zmožnosti.

3. Zakon o javnem obveščanju in njegova določila, ki veljajo tudi za glasila delovnih skupnosti.

4. Kako urediti izdajateljska razmerja v združenem delu.

5. Temeljna vsebinska zasnova glasila.

6. Pravila o urejanju in izdajanju glasila.

7. Pravilnik o nagrajevanju sodelavcev glasila (avtorjev sestavkov).

8. Funkcije glavnega in odgovornega urednika ter njune oziroma njegove pravice in dolžnosti.

9. Funkcije sodelavca glasila (dopisnika, avtorja sestavkov itn.) ter njegove pravice in dolžnosti.

Dobro uspelega seminarja se je udeležilo 42 urednikov glasil delovnih skupnosti iz vse Slovenije. Med njimi tudi naš odgovorni urednik tov. Slavko Knafelj.

Več aktivnosti v bodoče

V začetku julija smo se sestali predstavniki družbenopolitičnih organizacij OK ZMS Radovljica, OOK ELAN, OOS — ELAN in aktivisti mladih Elan. Razpravljali smo o dejavnostih in problemih mladine. Bili smo enotnega mnenja, da je potrebno več sodelovanja z omenjenimi organizacijami in drugimi mladinskimi aktivisti, ker le tako tudi uspeh ne bo izostal.

J. Golmajer

Na Mt. Mc. Kinleyu 6194 m

Prvega maja smo krenili na pot prvi jugoslovanski alpinisti, ki smo imeli namen osvojiti najvišji vrh severne Amerike. Potovali smo z letalom prek Amsterdama in severnega tečaja v Ancharage.

S seboj smo imeli vso potrebno alpinistično opremo, hrano, filme, bencin in del opreme pa smo kupili v Ameriki. Med opremo so bile tudi Elanove smuči Shakespeare — GLM in palice Exclusive, ki so nam odlično služile. Prav njim se imamo zahvaliti, da smo srečno prešli tisoče razpok na dolgem ledeniku Kahiltua, čeprav tudi padcev vanje ni manjkalo.

Na gori smo postavili šest taborišč, katere je bilo potrebno opremiti s hrano in opremo. Zato smo se do tabora 5 na višini 4300 m vzpenjali po dvakrat. Vsak je moral prenesti okoli 70 kg prtljage. Od tabora 5 naprej pa smo zreducirali prtljago in nosili samo po enkrat.

Prehoditi smo morali 30 km nevarnega ledenika in premagati 4200 metrov višinske razlike. To nam je uspelo po 18 dneh bivanja na gori. Temperature so tukaj zelo nizke. Najvišjo dnevno temperaturo pri lepem sončnem vremenu smo namerili — 8, čim pa se sonce spusti dovolj nizko, pa temperatura občutno pade. Ob 19. uri smo namerili — 33° C. Koliko pa je bilo ponoči, nismo merili, ker smo se rajši zadrževali v topli spalnici vreči v šotoru. Cenimo, da je bilo tudi pod — 40° C. Zanimivo je to, da sonce zelo pozno zaide samo za nekaj ur, tako da noči sploh ni.

Najtežji del od tabora 5 (4300 m) do 6 (5250 m) smo preležali v mrazu — 25° C pri močnem vetru. Vsi smo ozeblji v roke in noge, najhuje pa je to občutil Janez. Zmrznil mu je prst na nogi. Kljub celonočni kopeli v hladni in topli vodi ter injekciji sta z zdravnikom Petrom ugotovila, da ne more naprej. Z Američanji iz Oregona, ki so prišli s severne strani, se je odpravil v dolino.

Ostali trije pa smo čakali na ugodno vreme in dne 19. maja 1974 po 15-urni hoji dosegli vrh. S solzami v očeh smo si čestitali na vrhu in mislili na prijatelja Janeza, kateremu ni bilo dano, da bi prišel na vrh. Kljub temu je bil z nami na vrhu, saj je s svojo potrpežljivostjo in vztrajnostjo omogočil, da smo uspešno premagali vse napore na tej zahtevni gori. Osvojitve tako zahtevnega vrha je kolektivno delo in prizadevanje vseh članov odprave, kar smo odlično opravili.

Člani odprave: ing. Janez Aljančič — vodja, dr. Peter Soklič, ing. Joco Balant (vsi APD iz Ljubljane) in Janez Pretnar iz Radovljice.

Se nekaj statističnih podatkov. Do leta 1972 je od 188 članov odprav prišlo na vrh samo 88 članov raznih narodnosti. Prvi vzpon je bil zabeležen 1913, drugi 1932 in tretji 1942. V tem času so bili na gori še Američani, Japonci in Švicarji. Kakšen je bil njihov uspeh nam ni znano.

J. Balant

Istrska regata

UVOD

»Regatta« — to besedo so uporabljali stari Benečani za tekmovalna gondol po beneških kanalih. Privzeli so jo domala vsi narodi, njen pomen posplošili in zdaj v vseh jezikih sveta pomeni regata tekmovalne plovil, bodisi čolnov, jadrnic ali ladij. Tekmovalna čolnov so nam dobro znana — kateri Elanovec še ni slišal za slovite blejske veslaške regate! Nepopisan list pa so nam jadrne regate, čeprav Elan dela med drugim tudi jadrnice. So nam bile do nedavna, kajti letos se je Brodarska sekcija SŠD Elan z našo Pasaro udeležila istrske regate in si priborila če ne pokala, pa ugled in simpatije publike in tekmovalcev.

Istrska regata ima že dolgoletno tradicijo. Izmenoma jo prirejajo istrski jadrni klub eno leto ob vzhodni, naslednje pa ob zahodni istrski obali. Tekmujejo jadrnice enotnih tipov, ki jih priznava Jadrna zveza Jugoslavije za tekmovalne razrede. Največ se zbere 6,9 m dolgih Zvezd ter L 5 (elpétic), jugoslovanske nacionalne klase. Te jadrnice morajo po predpisih imeti enake mere, enaka jadra, enako težo, skratka, uspeh naj bi bil odvisen samo od spretnosti posadke. Poleg teh tipskih jadrnic tekmujejo še kuterji izven razredov. To so kabinske jadrnice najrazličnejših izmer in jader. Njihovo resnično uvrstitev je treba šele preračunati, kajti jasno je, da bo vitka jadrnica z ogromnimi jadri prehitela okornejša z malimi jadri ne glede na to, kakšne »peke« ima na krovu. Preračunavanje »handicapa«, kakor se imenuje to izenačevanje možnosti, poteka po kompliciranih formu-

lah in je mnogokrat jabolko spora, malo za šalo, malo za res. Bistvo regate je v tem, da čimprej prijadraš s startne do ciljne linije. Koliko ovinkov boš pri tem naredil, je tvoja stvar, odvisna od spretnosti in znanja posadke. Držati pa se je seveda treba regatnih pravil o srečavanju, prehitevanju, itd. Samo po sebi se tudi razume, da ne velja nobena druga pogonska sila razen vetra.

IZZIV

Tiste razburljive regatne dni bi naša Pasara najbrž žalostno samevala v Zaki, če ne bi prišlo v Elan pisemce nekega lastnika pasare iz Portoroža. Da bi rad z njo nastopil na istrski regati in da bi bilo krasno, če bi tekmovala še kakšna pasara; če bi bile vsaj tri, bi že lahko imele pasare svoj tekmovalni razred in zmagovalci bi prejeli pokal. Ali ne bi Elan poslal na regato kakšne pasare? »Mi se pa morja nič ne bojimo,« je dejala naša Brodarska sekcija skozi usta svojega predsednika Ivana, »če ta tovariš misli, da je pokal že njegov, se hudo moti!« Nemudoma smo prijaviteli za tekmo-

vanje našo pasaro, ki je še brez imena in smo jo začasno krstili kar za Pasaro. Prodajni sektor nas je z vsem razumevanjem podprl, saj je končno nastop pasar na regati dobra reklama za Elan, ki jih izdeluje. Brodarji so na sestanku določili posadko: Ivana za krmarja, mene za flokista, Ivanova Lidija pa naj bi šla z nama za navijača in fotoreporterja.

(Nadaljevanje na 5. strani)

Istrska regata

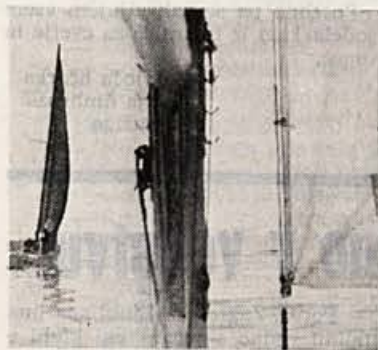
(Nadaljevanje s 4. strani)

NA STARTU

Istrsko regato je letos organiziralo Ljubljansko brodarstvo, po domače LBD. Potekala naj bi takole: v soboto, 26. 6. — prva etapa iz Rovinja v Poreč. Popoldne regata okrog otoka Svetega Nikole za pokal Plave lagune. V nedeljo popoldne druga etapa iz Poreča do Umaga, popoldne tretja iz Umaga do Portoroža na podelitev pokalov in skupno večerjo. Vse jadrnice, oziroma krmarji so imeli zbor v petek zvečer na panti v Rovinju, kjer so zvedeli za vse podrobnosti.

Naša Pasara je pripotovala do Poreča na kamionu, od tam po morju do Rovinja. Vreme je bilo dokaj grozljivo. Že tri dni je pihal močan jugo, nebo je bilo prekrito z oblaki, morje pa razburkano, kot je v tem letnem času le redkokdaj. Marsikateri prekaljen jadrlec je priplul do Rovinja ves blede in izčrpan od morskne bolezni.

Našega izzivalca iz Portoroža so tako prestrašili hudi valovi, da je ostal raje doma, tudi Komljanec z Zvanovo pasaro je odpovedal sodelovanje. Tako je ostala naša Pasara osamljena. Zvečer je bilo v rovinjski luki 6 Zvezd, 8 L 5, in razen Pasare še trije kuterji. Največ je bilo Ljubljancanov, prišle pa so tudi posadke iz Kopra, Portoroža, Pule, Poreča. Od vseh jadrnic je bila naša

barčica najmanjša in vsi smo z zanimanjem uigibali, kako se bo obnesla v konkurenci 9 m dolge LBD-jeve Lepše, elegantne 8-meterske Vihre z Mariborčani na krovu, čisto novo Justinovo 7-metersko jadrnico in 5,5 m dolgim Sodčkom, ki je bil naš neposredni konkurent. Kajti na sestanku krmarjev so se domenili, da se za pokal manjših kuterjev, ki je bil pravzaprav namenjen pasaram, potegujeta Sodček in Pasara, za pokal večjih kuterjev pa ostali trije. Zmenili smo se tudi, da bomo vozili brez handicapov, to se pravi, ne bodo se upoštevale razlike v gradnji in jadrni. Prve bodo startale Zvezde, 10 minut zatem L 5, nato pa kuterji.

V NEVIHTI DO POREČA

Že pol ure pred začetkom so jadrnice krožile po zalivu pred startno linijo. Pasara se je pri tem izkazala z izredno okretnostjo in naša konkurenca s Sodčkom nas je gledala vedno bolj mrko. Črni oblaki na obzorju niso obetali nič dobrega. Pihal je še vedno jugo, »čista krma«, to se pravi veter v smeri naše poti. V tem primeru je najvažnejša čim večja površina jader. Druge jadrnice so zato takoj, ko so prišle iz luke, razpele špinakerje.

Sodček in Vihra sta nam kmalu pobegnili za dobri dve milj, Justin je bil nekje na sredi, Pasara pa je kljub svojim borim 15 m² vztrajno vozila vstric z Lepšo. Začelo je deževati in veter se je še pojačal. Močno je moral Ivo držati krmilo,

da barčice niso valovi odnašali iz smeri, ki sva si jo zamislila kot najboljše. Jaz pa sem se obešala na bum, da bi bilo jadro čim lepše napeto, izkoristiti je bilo treba vsak decimeter njegove površine. Jadranje je lahko presneto naporen šport.

Začela sva prehitevati Lepšo. Justin si je hotel skrajšati pot med otoki, a se je kmalu izkazalo, da je izbral slabo varianto. Zaostal je za nama in do cilja še za Lepšo. Pred poreško luko je bilo treba zaviti v veter mimo svetilnika Barbarana. Tu so se spet izkazale kvalitete Pasare, ki je za ciljno črto v vožnji proti vetru kmalu ujela Sodčka. V Poreču so nam prireditelji organizirali skupno kosilo. Zavladalo je pravo tovariško vzdušje, kot stari znanci smo z ostalimi jadranci premlevali podrobnosti in razne čee. Če bi, na primer, Lepša ne imela brade (z algami in školjkami poraščene kobilice), in če bi Justin ne zapeljal med otoke, in če bi imela Pasara špinaker... In kako se je zlomil jambor puljski Zvezdi, pa kako je Perunu potrgalo pripone...

Popoldne se je razbesnel tak vihar, da je morje zalilo obalo. Jadralci so imeli dovolj dela, da so poskrbeli za varnost svojih jadrnic. Na regato okrog Svetega Nikole seveda ni bilo misliti. Vendar pa je bilo to divje neurje zadnji pozdrav ciklona, ki je potoval preko Jadrana. Kot bi odrezal, je zvečer veter nenadoma ponehal, oblaki so se pričeli trgati, morje se je umirilo in prisijalo je sonce. Poreška riva je oživela, priredili so nam promenadni koncert in atrakcij željni turisti so prihiteli gledat, kako se suše premočene cunje in jadra istrske regate. Res je bilo to nadvse slikovit pogled. Zvečer pa se je seveda spodobilo zaliti uspešno previharjen vihar.

MAESTRAL

Nedeljsko jutro je bilo kot umita šipa, morje popolnoma gladko. Končno se je začelo poletje. Torej se nam je dopoldne obetal maestral, blagi vetrič s severozahoda. To je pomenilo, da bo treba več ali manj križariti. Ta »manj« je veljal predvsem za našo Pasaro, ki lahko plove prav neverjetno ostro proti vetru. Sterk — kapitan Sodčka — se je tega dobro zavedal in zato vztrajal na tem, da ima tudi Pasara tri člane posadke. Prisleda je torej še Lidija. Vendar to ni nič poslabšalo voznih lastnosti Pasare. Medtem ko so ostale jadrnice vozile proti vetru v cikaku, naši ni bilo treba nič spreminjati smeri. Samo Vihra ji je bila kos, pa še njo bi kmalu prehiteli, kajti netaktno je zavila preveč v zaliv Mirne in s tem zgubila precej hitrosti.

Čeprav je bilo morje mirno in je pripekalo sonce (ali pa prav zato), je bilo jadranje naporno. Sedeli smo kot pribiti na svojih mestih — vsak gib lahko po nepotrebnem zaga barto — in cvrlo nas je neusmiljeno samo po eni strani. Veter je bil čedalje slabši. Spremenil je smer tako, da so lahko ostali razpeli špinakerje. Prva je prispela v Umag Vihra (imamo jo na sumu, da je naskrivoma »motorirala«), nato mi, in šele čez trideset ur ostali trije. Ura je bila že okrog 16 h, ko smo startali iz Umaga. Zvezde in L 5 so odpeljale že zdavnaj in so bile samo še bele pike na obzorju. Imele so srečo, da so pravi čas ujele veter. Mi kuterji pa smo se po dveh urah valjali v brezvetrju šele dobro miljo iz Umaga. Na Vihri so imeli

tranzistor, poslušali smo prenos nogometne tekme in s presahlimi grli hrepeneli po pivu. Se večji reveži so bili na Lepši, kjer so strastni kadilci »že tri dni trpeli brez njuhanca na samotnem otoku« — (prosto po Piki Nogavički). Končno je Justin izrekel odrešilne besede: »Ali vam je zadosti regate?« Jasnó, vsi smo bili za to, da spustimo že tako prazna jadra in odmotoriramo v Portorož. Se posebno je bilo to všeč Sodčku, ki si je kljub brezvetrju s špinakerjem in ogromno genovo priboril nekaj deset metrov prednosti pred nami. Ob prekinitvi pa velja stanje tako kot je. Ker je bilo po prvih dveh etapah med nami 1:1, je tako osvojil pokal. Moralna zmaga pa je bila naša, to nam je priznala tudi konkurenca. Navezali smo torej barke v dolgo navezo in Justin nas je odvelel na skupno večerjo v Portorož.

Pomen športa za ljudi

EUROSPORT, ST. 5

V članku »Pomen športa za ljudi in našo branžo« je podana analiza raznih rekreativnih dejavnosti v ZRN.

Od 1000 kroničnih bolnikov je pri 536 najmočnejši vzrok bolezni pomanjkljivo gibanje. Inštitut za delovno medicino trdi, da stane to pomanjkanje gibanja ZRN letno 10 milijonov DM. Letno zadene srčni infarkt 250.000 Nemcev, 75.000 jih umre. Zaradi infarkta imajo Nemci letno 17 milijonov izgubljenih delovnih dni.

Počitniški »Boom«

Običajno je, da na morje oddr. drama obdani z najrazličnejšimi oblikami »pleha« na štirih kolesih. Če oddih potem vzamemo še preveč dobesedno, se trebušček zagotovo naglo razleže. Ravno zato sva se s kolegom Joža Dežmanom iz Lesc odločila, da za spremembo potujeva na Jadran kar s kolesi. Da bi bilo vse še bolj stvarno, sva predvidela e majhen ovinek čez Vršič.

Ker sva že oba imela poln »kuf« kondicije, posebnih priprav ni, sva imela, le en dan pred odhodom sem začel s popravitvijo zadnjega kolesa. Če se mojster Valant iz Lesc pri tem ne bi dobro odrezal, bi morala odhod preložiti za nekaj dni. Tako pa sva v ponedeljek, 21. julija ob 4.30 le odrinila z zamudo na pot. Zamuda je nastala iz dokaj objektivnih razlogov, saj je »sklerozni« Joža pozabil doma kopalke.

Jutranja vožnja proti Jesenicam je bila zelo prijetna, ker ni bilo skoraj nič »pleha« na cesti, pa tudi zato, ker sva bila še spočita. Da na ju nebi zamenjali s kakšnim dirkačem na treningu, sva, Joža na svojega Favorita, jaz pa na mojo mesila plastična napisala Elan. V prvi uri sva prevozila kakih 28 km in tako prišla nekaj dlje od Mojstrane. Kljub temu, da sva se zadovolj. no oblikovala, sva oba v mšlih imela Vršič, ki je še čakal na naju. Okrepčana z napol gnilih breskvami dokaj korajžno zagnala proti prvim ovinkom. Priznati moram, da sva nekajkrat pošteno zahodila, na vrh pa sva prišla prav po šampionsko. To pa ne zato ker bi bila spočita, ampak ker naju je malo pred vrhom prehitel avtobus, iz katerega so mahale in naju vzpodbujale brhke Kranjčanke.

Tja smo prispeli že v trdi temi. Zbrana družina jadrancev nas je sprejela medse kot prekaljene pomorščake in prevladalo je mnenje, da bo treba v bodoče resno računati na Pasaro in Brodarsko sekcijo Elan. Posebno, ko bomo popravili pomanjkljivosti, ki smo jih ugotovili na Pasari med tekmovanjem.

V veselem vzdušju je izzvenel zaključek, poslovili smo se kot stari znanci in si obljubili, da se kmalu spet srečamo na morju ali na kopnem, če prej ne, pa drugo leto na istrski regati.

Končni vrstni red:
manjši kuterji: 1. Sodček, 2. Pasara;
večji kuterji: 1. Vihra, 2. Justin, 3. Lepša;
Skupni vrstni red kuterjev: 1. Vihra, 2. Sodček, 3. Pasara, 4. Justin, 5. Lepša.

Marička Horvat

V Nemčiji se 34 % ljudi aktivno ukvarja s športom, 34 % se jih zanima, 32 % pa mu ne posveča nobene pažnje.

Predvidevajo, da se bo leta 1980 50 % prebivalcev ukvarjalo s športom, 22 milijonov jih bo hodilo na sprehode, 15 milijonov se odločilo za igre z žogo, 12 milijonov za kolesarjenje, 10 milijonov za plavanje, 8 milijonov za smučanje in 2 milijona za teke.

Leta 1980 bodo dali državljani ZRN po predvidevanjih raziskovalnega inštituta v Münchnu 165 milijard DM za športno opremo.

Vožnja navzdol je bila čisto drugačna. »Feltne« so se kar grele od stalnega zaviranja. Na makadamu je moj zadnji tubolar (zračnica dirkalnega kolesa) »izgubil živce« in se od jeze razpočil. Joža je takoj zlobno ugotovil: »saj sem vedel, da boš ti prvi »defektens«. Z menjavo tuba. latorjev se nisem dosti zamudil, pač pa s tem, da sem z dveh neuporabnih pump sestavil eno dobro. Med tem se je mimo pripeljala tudi »konzerva« na štirih kolesih iz katere so tulili štirje »frajerji«: »A nucata pumpo? Ha, ha, ha...«. Malo bolj slabe volje sem do konca odpravil defekt (ne na sebi, ampak na kolesu) in že sva spet drvela v dolino Soče. Malo dlje od njenega izvira sva zagledala že prej omenjene »frajerje« (kako so ogledovali

Nadaljevanje na 6. strani)

Zahvala

Zahvaljujem se sodelavkam, mojstru in ubratovodji za cvetje in darilo, ki so mi ga podarili ob odhodu v pokoj. Obenem jim želim še veliko uspehov pri nadaljnjem delu in v zasebnem življenju.

Marija Uršič

Koledar za svetovni pokal

INTER-SKI, ST. 3/4

Koledar tekem za svetovni in evropski pokal v sezoni 1974/75 so sprejeli 7. in 8. junija na Bledu.

Nadaljevanje s 5. strani

ob cesti naselilo »karjolo«. Dobrodušno sva jih vprašala, če morda potrebujejo »pumpo«, ker pa je bilo slišati le kup kletvic, sva jadno odpeljala naprej. Morala se je dvignila za 100 odstotkov (kdor se zadnji smeje, se najslajše smeje).

Res sva bila precej dobre volje, dokler nisva opazila, da sva v neki trgovini v Bovcu pozabila najino »kaso«. K sreči sva dobila nazaj vse do zadnjega ficka, le prodajalka naju je pošteno »nakurila«. Če ne bi bila antialkoholika, bi se ga v prvi gostilni od sreče pošteno »napruntkala«, tako pa sva »zvrnila« vsak le po en liter Deita.

Z vetrom v prsa sva s težavo do 13.00 prijadrala v Novo Gorico. Tu sva se pošteno najedla, žal pa tudi prvič zgrešila. K sreči naju je zaustavila mejna zapornica, da sva brez prevelike izgube časa korigirala smer. Jožu sta kmalu odpovedala oba tubolarja. Ob tej priliki sem ga povišal v vajenca kolesarskih znanosti, ker je skoraj dosegel blaženost, ko mi je pomagal nategovati tubolar na obroč.

Do Sežane sva vozila dokaj hitro, saj sva bila »podprta« s kosilom, pa tudi hladneje je postalo. Ker se je že temnilo, sva si belila glavo kako bova prenočila. Najbolje bi bilo zastoj, pa še udobno povzru, vendar sva oba imela občutek, da bova še pošteno zmrzovala. Toda najbolj neumen kmet ima najbolj debel krompir. Ob cesti sva zagledala avtobusno čakalnico in takoj zavila k njej. V nekaj minutah sva jo počistila, po tleh pa nasula namoljenih vej. V njej je bil prostor tudi za kolesi. Sploh pa je bila pravi »komfort« za dva utrujena kolesarja. Za centralno kurjavo je bilo poskrbljeno, saj je bil beton na tleh segret od popoldanske sončne pripeke.

Naslednji dan sva zopet startala z zamudo, ker se nobeden ni zbudil ob treh. To naju je rešilo da nisva

primrznila na kolesa, saj sva bila še dve uri po tem dovolj premražena. Od Divače do Kozine sva brž »požirala« kilometre, saj je bila cesta »la s črtico«, temu primerni pa tudi znaki za prepoved prometa s kolesi ob njej. Od Kozine naprej pa je bila cesta tako naluknjana, da sva se počutila kot kavboja na rodu. Joža je celo nekajkrat razjhal, da si je ohladil oteklo zadnjo plat. Med tem sem zaradi slabega znanja zemljepisa pozorno proučeval avtokarto, da ne bi spet »delala« odvečnih kilometrov.

Brez zapletov sva prišla do Opatije in nato je bila vožnja ob obali kljub vročini pravo igrakanje. Prva postaja je bila od lepem motelu v Plaminu. Tam sva se pošteno oddahnila, kot bi slutila, da naju čaka pred Labinom nekaj hilometrov strmega vzpona, kjer sva se pošteno »grizla« okrog enajste ure. Do campa Tunarica je bilo še 14 kilometrov, gotovo se ne bi tako trudila, če bi vedela, kakšen dolgčas naju čaka tam.

B. K.

Z Elanovo opremo na Mc Kinley

Kadri — kadri

LASTNOSTI DELAVCA V MESECU JUNIJU IN JULIJU SO PRIDOBILI:

1. Zukič Izet — NK delavec v kovinskem oddelku
2. Prešeren Peter — NK delavec v kovinskem oddelku
3. Osmančević Ragib — NK delavec v obratu smuči
4. Huber Rudolf — NK delavec v obratu čolnov
5. Rotar Ferdo — NK delavec v skladišču materiala NS
6. Lisičič Gospoina — NK delavka v prototipni delavnici IE
7. Vinšalek Olga — NK delavka v prototipni delavnici IE
8. Rajhard Hilda — NK delavka v prototipni delavnici IE
9. Reichard Adrijana — NK delavka v prototipni delavnici IE
10. Paunovič Božidar — NK delavec v prototipni delavnici IE
11. Arh Franc — NK delavec v pripravi lesa (vrnil iz JLA)
12. Stjepanovič Milica — NK delavka v obratu smuči
13. Ropret Roza — NK delavka v obratu smuči
14. Pačarič Ana — NK delavka v obratu smuči
15. Tonec Jože — KV ključavničar v pomožnem obratu

16. Zupan Jože — KV pleskar v obratu čolnov
17. Gorjanc Lojze — prof. tel. kult. v prodajnem sektorju
18. Mahmutović Muhamed — NK delavec v pomožnem obratu
19. Korbar Milan — NK delavec v lesnem oddelku
20. Mikič Lado — NK delavec v obratu smuči
21. Derlink Sonja — administrator v KSS
22. Tomaževc Olga — komercialni tehnik v prodajnem sektorju
23. Jermol Zvone — NK delavec v prototipni delavnici IE
24. Gračner Drago — PK delavec v obratu smuči
25. Renko Jože — KV električar v pomožnem obratu
26. Lunar Zofija — NK delavka v obratu smuči
27. Pohar Andrej — NK delavec v prototipni delavnici IE
28. Pergar Srečko — NK delavec v lesnem oddelku
29. Ilić Milivoje — KV varilec v kovinskem oddelku
30. Kavčič Jože — NK delavec v obratu smuči
31. Kocjančič Jakob — KV kovnostrugar v kovinskem oddelku

obratu čolnov — sporazumno

1. Cerar Anton — VK električar v
2. Sipelj Albin — NK delavec v pomožnem obratu — upokojitev
3. Paunovič Božidar — NK delavec v prototipni delavnici — v poskusnem delu
4. Rozman Janez — NK delavec v obratu smuči — sporazumno
5. Pavc Alojzija — PK delavka v obratu smuči — smrt
6. Potočnik Zvonko — lesni tehnik, pripravnik v TB — odhod v JLA
7. Stroj Zvonko — KV str. ključavnicar v pomožnem obratu — odhod v JLA
8. Praprotnik Filip — strojni tehnik v pomožnem obratu — odhod v JLA
9. Repinc Ciril — PK delavec v pripravi lesa — odhod v JLA
10. Mulej Stanislav — PK delavec v obratu smuči — odhod v JLA
11. Rakovec Franc — KV mizar v službi kakovosti — upokojitev
12. Ambrožič Božo — KV strugar v kovinskem oddelku — sporazumno
13. Potočnik Rudolf — PK delavec v obratu smuči — sporazumno
14. Huber Rudolf — NK delavec v obratu čolnov — v poskusnem delu
15. Pisek Janez — NK delavec v obratu smuči — delo za določeno dobo
16. Skopec Anica — PK delavka v obratu smuči — inv. upokojitev
17. Uršič Marija — NK delavka v pomožnem obratu — inv. upokojitev
18. Kejžar Bogomir — PK delavec v obratu smuči — sporazumno
19. Rozman Marija — PK delavka v obratu smuči — sporazumno
20. Živec Bogomil — VK vodoinštalater v pomožnem obratu — upokojitev

ZAHVALA

Ob nenadni in težki izgubi ljubljenega sinčka

ROBERTA POLONCICA

se prisrčno zahvaljujeva sodelavcem in sodelavkam metalne iz obeh izmen in iz prototipne delavnice za podarjene vence, cvetje ter za spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zalujoča oče Vinko
in mati Marija

ZAHVALA

Ob nepričakovani izgubi dragega očeta

FRANCA JESENKA

se najiskreneje zahvaljujem sodelavcem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, posebno pa sodelavcem iz ERC-ja za podarjeni venec in cvetje.

Zalujoči sin Jože

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem vsem, ki so ob izgubi moje drage mame

KATARINE SLIVNIK

sočustvovali z menoj, darovali cvetje in vence in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Posebno pa se zahvaljujem vsem sodelavkam iz lakirnice za cvetje in venec.

Zalujoča hčerka
Lucija Ambrožič
z družino

Elan močno v vodstvu

Po treh tekmovanjih v tekoči sezoni — Poreč, Zagreb in Ljubljana ima naš VSK že precejšnji naskok pred ostalimi vodno smučarskimi klubi v tekmovanju za pokal Jugoslavije. Skupno število zbranih točk je že preko 21.000, vendar še ne moremo biti popolnoma brezskrbni, saj nas čakata še dve zelo pomembni tekmovanji in sicer Prvenstvo Slovenije, katero se tudi točkjuje za CUP Jugoslavije in državno prvenstvo.

Na prvenstvu Hrvatske v Zagrebu so naši tekmovalci dosegli sledeče rezultate:

- slalom pionirji: Valanz Jani 1. mesto, Bogataj Uroš 3. mesto
slalom pionirke: Porenta Andreja 1. mesto
slalom mladinci: Finžgar Blaž 1. mesto
slalom člani: Detiček Fric 2. mesto, Potočnik M. 3. mesto
slalom veterani: Valant Janez 1. mesto
liki pionirji: Valant Jani 1. mesto, Bogataj Uroš 2. mesto
liki pionirke: Porenta Andreja 1. mesto
liki mladinci: Zuapn Petra 1. mesto
liki mladinci: Finžgar Blaž 1. mesto
liki člani: Finžgar Primož 2. mesto, Potočnik M. 3. mesto
liki veterani: Valant Janez 1. mesto
skoki pionirji: Valant Jani 1. mesto, Bogataj Uroš 2. mesto
skoki pionirke: Porenta Andreja 1. mesto
skoki mladinci: Finžgar Blaž 1. mesto
skoki člani: Petretič M. 1. mesto, Dežman J. 2. mesto, Finžgar Primož 3. mesto

Moštveno: 1. mesto Elan, 2. mesto Olimpia, 3. mesto Chromos

Podobni rezultati so bili doseženi na tekmovanju za Pokal Zbilje, kateri je prehodni in ga je ponovno osvojila ekipa Elana pred Olimpijo iz Ljubljane in ostalimi. Ekspni rezultati za pokal Zbilje so sledeči:

1. VSK ELAN Begunje 11.379,327
2. VSK Olimpija Ljubljana 9.143,166
3. VSK Chromos Zagreb 6.444,052

Iz navedenih rezultatov je razvidno, da so se naši tekmovalci dokaj dobro plasirali na letošnjih tekmovanjih, čeprav jim v zadnjem času izredno otežkočen trening v Mostah vsled nizkega vodostaja in obilice trdnih odpadkov na vodni površini. Pravo razočaranje pa so doživeli tekmovalci ob obvestilu, da bodo že prihodnji mesec pričeli s praznjenjem vodnega bazena v Mostah vsled remonta elektrarne. Vsled tega ne bo možno organizirati Slov. prvenstva v Mostah, ker koncem avgusta, kot je predvideno v bazenu ne bo vode. Zato se je VSK Elan odločil, da bo organiziral skupno z Olimpijo iz Ljubljane prvenstvo Slovenije na zbiljskem jezeru, 24. in 25. avgusta.